

Szombathely, 1887. szeptember 11. – Budapest, 1969. január 9.

Kispolgári családból származott, apja háztulajdonos volt. 1905-ben érettségizett, majd 1911-ben jogi diplomát szerzett a budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen. 1913-ban avatták a jogtudományok doktorává, később ügyvédi vizsgát is tett. Győrben folytatott ügyvédi gyakorlatot. 1930. október 17-től 1946-ig a Győri Kereskedelmi és Iparkamara főtitkára. 1939. december 14-én beválasztották Győr Város Közigazgatási Bizottságába, majd 1943. január 21-től a törvényhatósági bizottság tagja. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. április 6-tól a Győri Nemzeti Bizottság elnöke, és június 1-jétől ismét tagja a törvényhatósági bizottságnak. 1945 tavaszától 1946. szeptember 22-ig az FKGP győri szervezetének az elnöke. 1945. augusztus 20-tól a párt országos intézőbizottsági tagja. 1945. június 24-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője, majd november 4-én a Győr-Moson és Sopron vármegyei választókerületben nemzetgyűlési mandátumot szerzett. 1946. június 14-én kinevezték a Kereskedelem- és Szövetkezetügyi Minisztérium politikai államtitkárává, majd 1946. augusztus 7-től a Magyar Nemzeti Bank elnöke; az államtitkári posztról augusztus 9-én mentették fel. A Magyar–Szovjet Kereskedelmi Kamara elnöki tanácsának a tagja. 1949. augusztus 30-án nyugdíjazták, ezután a cukoriparban dolgozott főkönyvelőként.